

JAKOB – En från den inre cirkeln

Predikan för den 15:e juli 2001

Text: Markus 10:35-45

Vid Galileiska sjön under Jesu tid såg man båtarna som tillhörde Sebedeusbolaget, en familjeägd fiskeaffär. Jag är säker på att Sebedeus längtade efter dagen när den skulle bli "Sebedeus och söner" och hans två söner skulle bli hans kompanjoner. Jakob och hans yngre bror Johannes var fiskare. Ända sedan de var pojkar kände de sjöns utseende, ljud och lukt. De kände väl till båtar, seglar, riggning, nät och fiskar. De hade levt sina hela liv vid stranden. De hade grävt sina fötter i sanden, lekt ibland båtarna och pratat med fiskaren som reparerade sina nät.

Jag är säker på att de aldrig tänkte sig att en människa skulle komma en dag, kalla dem bort från deras nät och göra dem till människofiskare. Jag är säker på att de aldrig tänkte sig att de skulle fara över hela landet och bortom för att sprida evangeliet, de goda nyheterna att Frälsaren har kommit. Det var utan tvivel en svår dag för far Sebedeus när hans söner lämnade för att följa profeten från Nasaret. Men det fanns inget medel att hindra dem. När Sebedeus hörde ivern i deras röster, försökte han troligen inte.

I vår predikoserie om apostlarnas liv och gärningar kommer vi idag till JAKOB – En från apostlarnas inre cirkel. Vi kommer att se att det fanns oklokheter i det som han sa, välsignelse i det som han såg, och ära i hur han dog.

Det fanns OKLOKHET I DET SOM HAN SA. Några som har studerat informationen som Bibeln ger oss har dragit slutsatsen att Jakob aldrig sa något. I Matteus, Markus och Lukas evangelier finns det bara två meningar som Jakob kanske kunde ha sagt. Orden sades i båda ställena av Jakob och Johannes tillsammans. I båda fallen skulle det ha varit bättre för de två apostlarnas goda rykten om de inte hade sagt något.

Jesus och hans lärjungar kom till en by i Samarien sent en dag och sökte en plats att övernatta på. Samariterna hatade judarna och vice versa. Byns folk tog inte emot Jesus och hans lärjungar. "Ut! Vi vill inte ha några judar här," sade de. När de då lämnade byn, var Jakob och Johannes fyllda med ett argt och våldsamt raseri. Alla lärjungarna kände raseriet, men bröderna var de som talade ut: Herre, vill du att vi skall kalla ner eld från himlen som förtär dem? (Lk 9:54). Bibeln ger Jakob och Johannes öknamnet Åskans söner. Deras hetsiga humör som visade sig i den här händelsen var troligen orsaken till detta öknamn. Deras förslag kom från deras kärlek för Herren och deras vrede när man smädade honom. Frälsaren förstod det, men ändå tillrättavisade han dem. Jag har inte kommit för att förgöra syndare, utan att frälsa dem, påminde han dem. Ja, synd förtjänar bestraffning. Ja, dessa Samariter förtjänade också straff. Men Jesus kom för att ta bort världens synder genom sitt heliga, dyrbara liv och sin oskyldiga lidande och död.

Det finns mycket för oss att vara rasande över nuförtiden. Sex finns överallt utom inom äktenskap; det finns abort och dödshjälp; många människor åsidosätter öppet och totalt allt som är heligt. Det är lätt för oss att sitta här i gudstjänsten och peka på de onda i världens andra människor. Det är lätt för oss att bli självbelåtna därför att vi inte är så onda som de andra. Och det är lätt att säga: "Det är ingen idé! Låt dem brinna; de förtjänar det." Men när vår rättrådiga vrede mot synd frestar oss att ge upp och tillåta de förlorade att förbannas deltar vi i Jakobs och hans bror Johannes synd. Sedan tillrättavisar Jesus också oss och påminner oss att Gud vill att alla människor skall bli frälsta och komma till insikt om sanningen.

Människor behöver Jesus. Och de vet det, därför att deras naturliga kunskap leder dem att söka Gud. Som Sankt Augustines sa: "Du, o Gud, har skapat oss för dig själv; och vårt hjärta är oroligt till det vilar i dig." Vi har Jesu sanning; vi vet vad han har gjort för oss. De har oroliga hjärtan som behöver Jesus. Våra kunder är lätt igenkännliga. Och de bör inte ha något problem med att känna igen oss, eftersom vårt ljus står emot i dessa sista dagars växande mörker.

En dag sa Jakob och Johannes, tillsammans med deras mor, något annat vilket Jesus måste tillrättavisa dem för. De svarade: "Låt den ene av oss få sitta på din högra sida i din härlighet och den andre på din vänstra." De ville ha de bästa och ärorikaste platserna i himlens rike. Det var en fräckt självisk begäran om ni tänker på den. De ville vara första, större och ärorikare än deras kamrater bland de tolv lärjungarna.

Jesus svarade: Ni vet inte vad ni ber om. Kan ni dricka den kalk som jag dricker, eller döpas med det dop som jag kommer att döpas med? Med andra ord, kan ni lyda som jag kommer att lyda? Ni som vill ha så mycket härlighet, är ni villiga att också dela mitt kors?"

Det svarade övermodigt: Det kan vi.

Jesus sa till dem: "Tro mig; ni ska." Sedan fortsatte Jesus att undervisa dem och oss. Ni vet att de som anses vara folkens ledare uppträder som herrar över dem och folkens stormän härskar över dem.⁴³ Men så är det inte hos er, utan den som vill vara störst bland er skall vara de andras tjänare,⁴⁴ och den som vill vara främst bland er skall vara allas slav.⁴⁵ Ty Människosonen har inte kommit för att bli betjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många (Mk 10:42-45). Storhet i Jesu ögon mäts av tjänst – kärleksfull, osjälvisk tjänst mot vår nästa.

Trots att Jakob var oklok i det som han sa, fanns det välsignelse i det som han såg. Innan vi tänker för illa om Jakob, låt oss komma ihåg att, trots de okloka sakerna som han sa, var han en lärjunge som Jesus särskilt älskade och ärade. Jakob tillhörde Apostlarnas inre cirkel. Många gånger på Skriftens blad ser vi dessa tre namn tillsammans – Petrus, Jakob och Johannes. Tillsammans med de andra elva såg och upplevde Jakob Jesu hela, underbara offentliga tjänst. Tillsammans med Petrus och Johannes såg han händelser som de andra inte fick se. Jakob var i sovrummet där Jairus döda dotter låg. Jakob såg när Jesus tog barnets kalla, bleka hand och sa till henne, med en röst som även de döda måste lyda, Lilla flicka, jag säger dig, stig upp! (Mk 5:41). Jesus hade också kraft över döden. Var och en som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö, sa Jesus vid en annan grav, och Jakob visste att Jesu ord var sanna därför att han hade sett Jesu kraft över döden.

En gång tog Jesus den inre cirkeln upp på ett högt berg. Där förvandlades han inför dem. Hans ansikte lyste som solen och hans kläder blev skinande vita, så vita som ingen tygberedare på jorden kan göra några kläder. Jakob och de andra två såg hur Jesus egentligen ser ut. De såg härligheten som Jesus lade undan när han kom ner från himlen och bodde på jorden en stund. Jesus gav dem en förhandsvisning av himlen.

Det som den inre cirkeln såg i Getsemane på skärtorsdagens kväll var helt annorlunda. De såg Jesu plåga när han kämpade med Satans frestelse att ge upp. Jakob såg hur stor Jesu kärlek var. Även när han stod ansikte mot ansikte med bitter tortyr och grym död, bad han: Men ske inte min vilja, Fader, utan din. Sedan gick han ut för att träffa sina fiender och betala vår skuld.

Jakob förbereddes på sin egna död. På grund av vad hans egna ögon hade privilegierats att se, kände Jakob att Jesus hade allsmäktig kraft, även över döden. Han kände att härlighet väntade i himlen för Jesus, men också för alla som tror på Jesus. Jakob kände att genom mycket svårighet kommer vi att komma in i himmelriket. Även Jesus uthärdade stor plåga innan han kom in i sin härlighet.

Vi är som Jakob i många sätt, särskilt i vår kärlekslöshet och vårt övermod. Vi får vara som Jakob också i det att vi ser Jesu härlighet nu i Bibelns sidor. Vi kan vara som honom i det att vi upplever Jesu kraft att hjälpa oss i prövningens tid, och att, när tiden är rätt, kommer vi att dela hans härlighet i himlen. Allt är Guds gåva för var och en som tror på Frälsaren.

Oklok i det som han sa, välsignad i det som han såg, var Jakob ärorik i hur han dog.

Jag har en bibelfråga för er. Hur många av de första tolv lärjungarnas dödar upptecknas i Bibeln? Hur många av de första tolv lärjungarnas dödar upptecknas i Bibeln? Om du sa två, har du rätt. Bibeln berättar om Judas Iskariots död. Han var lärjungen som förrådde Jesus, sedan ångrade han sig och gick och hängde sig. Den enda andra lärjungen vars död vi känner till från Bibeln är Jakob.

Jesus hade profeterat att Jakob faktiskt skulle dricka den bittra kalken fylld med lidande och död. Denna profetia fullbordades ungefär 44 efter Kristus. En svår förföljelse bröt ut mot församlingen i Jerusalem, och Kung Herodes Agrippa den förste avrättade Jakob med svärd. Jakob bekände Jesus som sin Frälsare och dog i den sanna tron.

Världen fortsätter att kämpa mot vår tro genom hån och vill göra oss blyga för att bekänna Kristus. Vi känner till hur det fungerar. Vi blir ovilliga att bekänna vår färg, förlägna att betraktas som troende och aktiva kristna människor som följer Jesus och tror att allt som står i Bibeln är sant. Vi blir rädda för att hålla oss på avstånd från folkmassan. Vi vill heller följa med dagens makliga hedendom som äter upp vår tro och vår kristna moral.

Vi kan inte stå upp emot frestelser på egen hand. Vi kan motstå frestelser bara på grund av Guds makt som han ger oss genom Bibeln och sakramenten. Dessa nådemedel är den Helige Andes verktyg att ge oss makt och få oss att hålla oss till Kristus.

Jakob var ärorik i döden därför att han höll fast vid sin tro och vägrade att ta avstånd ifrån Kristus. Han är ännu ärorikare i det som hände näst. Jakob var den förste lärjungen att bli förhärligad. Kommer ni ihåg Kristi förklaring? Jesus visade dem hur han ser ut i himlen. Bibeln säger att den troende kommer att ha liknande härlighet. Det som sås (in i graven vid

döden) förgängligt uppstår oförgängligt. ⁴³Det som sås i vanära uppstår i härlighet. Det som sås i svaghet uppstår i kraft, säger Bibeln (I Kor 15:42-43). Vi skall förvandlas. ⁵³Ty detta förgängliga måste kläs i oförgänglighet och detta dödliga kläs i odödlighet (52-53). Livets alla ofullkomligheter – alla sjukdomar, handikapp och svagheter – kommer att tas bort i Himlen. Ingen av oss kommer att behöva glasögon eller gåstolar eller blodtryckspiller. Den fysiska kraften som ålder, olycka och sjukdom hade tagit ifrån oss kommer att ges tillbaka. Alla av oss kommer att ha ett vackert hår – om vi inte upptäcker att vi har haft fel och i Guds fullkomliga värld är alla människor skalliga.

Denna prakt och denna framtid är vår genom tro på Jesus Kristus. Förstå att Gud redan har allt planerat. Bibeln säger: Ty dem som han i förväg har känt som sina har han också förutbestämt till att formas efter hans Sons bild... ³⁰Och dem som han har förutbestämt har han också kallat. Och dem som han har kallat har han också förklarat rättfärdiga. Och dem som han har förklarat rättfärdiga har han också förhärligat (Rom 8:29-30). Innan vi föddes, kände Gud redan oss. Redan då, innan vi föddes, utvalde han oss för att bli hans barn. Han kallade oss till tron. Han kallade faktiskt de flesta av oss innan vi insåg vad som hände. Gud kallade oss till tron när vi döptes som spädbarn. Sedan rättfärdiggjorde han oss, dvs. han förklarade oss rättfärdiga – heliga i sina ögon. Gud har sagt att straff inte kommer till oss på grund av våra synder. När tiden är rätt, kommer han att avsluta sin plan. Han kommer att förhärliga oss när han räddar oss från världens svårigheter och tar oss in i himlens glans.

Jakob, en från apostlarnas inre cirkel, dog hellre än förnekade Frälsaren som dog på korset för att befria oss från synden, döden och djävulens makt. Vår Frälsaren öppnade himlens portar för alla som tror på honom. Be att Gud ger var och en av oss sådan trohet till vårt slut. Amen.